

Nieuwsbrief februari 2011

De dagen vliegen voorbij hier in Malawi. Propvol gepland met dingen die we die dag willen doen/gedaan krijgen. Vaak moeten we echter delen van het programma doorschuiven naar de volgende dag. Want wat gaat er hier veel tijd verloren aan wachten, en dan nog vaak wachten voor niks. Tijdverspilling; iets waar we nog maar moeilijk aan gewend kunnen geraken. Gek genoeg hebben de Malawianen blijkbaar altijd alle tijd van de wereld, maar niet in de rij van de supermarkt waar het voorsteken een sport is!

Verloop van de bouw

Het gebouw begint nu echt al op een school te lijken. De mensen uit het dorp zijn zo trots op hun nieuwe school en zo dankbaar!

De vele regen vertraagt het bouwproces momenteel wel enigszins. De oorspronkelijke hoop om begin maart open te kunnen gaan halen we niet.

Maar naast de regen hebben we in Malawi momenteel ook te maken met een groot diesel tekort. Soms is er geen import geweest

en dan zijn er dagen dat er geen diesel is, met lange rijen aan de pompen tot gevolg wanneer het wel weer voor

handen is. Ook voor de bouw is dat nadelig, want de

aanvoer van stenen, zand, cement en de golfplaten voor het dak moeten met een truck komen, op een dag dat het dan weer niet regent. Het geraamte voor het dak is af, dus we hopen dat er heel gauw golfplaten op komen te liggen, want regen of geen regen, dan kunnen de mannen wel doorwerken met het plaasteren, de vloer ed.

Lilongwe

In januari zijn we voor enkele dagen naar de hoofdstad gegaan, in de hoop om met rugzakken vol met spullen voor de kleuterschool terug te keren. Vooral van het nieuwe shopping center hadden we grootse verwachtingen. En we keken inderdaad onze ogen uit, zo'n winkel en dat in Malawi! Onbeschrijfbaar... maar wat een verschil met het gebied waar wij wonen.

Lilongwe lijkt op dat vlak echt niet meer Afrika. De mensen zijn er Westers gekleed, veel auto's... Maar als je verder kijkt dan het centrum, dan zie je de sloppenwijken zo opdoemen. Een enorme kloof!

Maar wat allemaal zo vanzelfsprekend is om in één winkel te kopen, zijn wij drie dagen lang winkels afgeschuimd om spullen te kunnen vergaren. We zijn dan ook wel redelijk geslaagd in

onze missie. Houten puzzels waren onze grootste zoektocht... maar na veel zoeken uiteindelijk besloten om een decoupeerzaag te kopen om dan gewoon zelf de puzzels maar te maken. Wel ja, gewoon...met de nodige frustraties, dat wel. De decoupeerzaag (origineel uit Europa) die we mee hadden uit Lilongwe begaf het na een uurtje zagen. Fabricage fout, maar 'even' terug naar Lilongwe zit er niet in (7 uurtjes met de bus). Hebben later een nieuwe gevonden in Mzuzu, die letterlijk 1 cm heeft gezaagd, weer is gerepareerd en het na 20 minuten opnieuw begaf. Voor kwaliteitsproducten moet je dus niet in Malawi zijn. Gelukkig geldt het principe 'niet goed, geld terug' wel in deze winkel.

Maar verder zijn we uit Lilongwe teruggekomen met een stapel (tweedehands-)boeken, lego, dieren, autootjes, enkele puzzels, wasco's, stiften, ... Dus al met al een geslaagde missie.

Waar ze het van moeten doen

Naam: Achim

Getrouwd met Violet,
1 dochter Twatacha (15 maand)

Woonplaats: Nkhata Bay

Werk: barman in een hostel

Werkuren: 14 tot 22 uur (of als er gasten zijn tot laat in de nacht), 6 dagen/week

Inkomen: KW 6000 (= € 30)

Uitgaven: KW 2000 huur huis
KW 500 water
KW 1500 maïsmeel
KW 2000 te besteden

Simple life

Maar Achim houdt wel van zijn leventje: 'simple life' noemt hij het. Hij gaat werken, en als hij thuis is heeft hij veel vrienden om mee te praten en boeken om te lezen. Trots liet Achim ons 2 koffers zien, vol met boeken, gekregen van vrijwilligers. Toch...soms is het ook weer erg moeilijk, als er geen geld genoeg is om te eten of als er iemand ziek is.

Chimwemwe NL 3042.38.147
Chimwemwe BE 088-2486341-32

Werk

Het eerste half jaar verdiende Achim slechts KW 5000. Toen zijn dochtertje oorontsteking had kon hij niet eens oordruppeltjes kopen. Gelukkig was er iemand die zich zijn lot had aangetrokken en met de bazin van het hostel is gaan praten.

Als Achim zijn loon krijgt gaat hij altijd eerst een zak maïsmeel kopen. Dan is hij er zeker van dat zijn gezin de hele maand nsima kan eten. Nsima is een soort klomp van maïsmeel met water, het dagelijkse voedsel voor de Malawianen. Jammergenoeg houdt zijn dochtertje niet van nsima.

Na de huur, waterrekening en maïsmeel blijft er 2000 Kwacha (€ 10) over om de maand rond te komen.

Violet, zijn vrouw, werkt niet. Dat wil ze wel graag, maar er is geen werk. Zelf iets verkopen op straat zoals mandazies (een soort oliebolletjes) is een optie, maar dan moet ze een soort startkapitaaltje hebben om ingrediënten te kunnen kopen.

Huis

Zeg maar huisje, want het bestaat letterlijk uit een ruimte van 2,5 bij 2 meter en een ruimte van 2 bij 2 meter. Meubilair: 1 bed, 1 krukje. En verder: enkele teilen, een matje en een stapel koffers.

Iedereen woont zo op elkaar gepakt zodanig dat privacy iets is dat ze hier niet kennen, maar een warm en welkom huis des te meer.

www.chimwemwe-malawi.org
chimwemwemalawi@gmail.com

Meer dagelijks leven ...

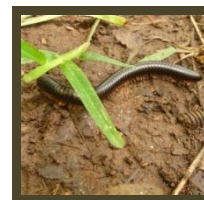
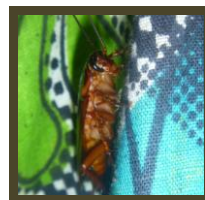
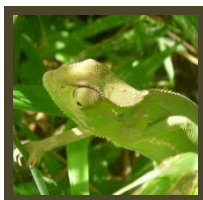
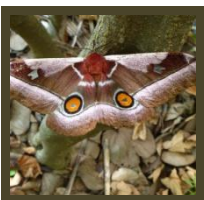
Mensen uit de dorpen leven een ietwat ander leven. Velen hebben een stuk grond in de familie waarop ze hun eigen producten kunnen verbouwen en later verwerken: rijst, maïs, cassava, tomaten, pinda's... De kippen scharrelen rond, de mango's, avocado's etc. vallen van de bomen... Zo kunnen de families grotendeels voorzien in hun eigen voedsel en de rest wordt verkocht langs de straat/op de markt. Jammergenoeg verbouwt iedereen zowat dezelfde producten, en dan zie je meters lang naast elkaar vrouwen hun tomaten verkopen. Wel gezellig natuurlijk.

Nu we hier een tijdje zijn, merken we dat we sommige verhalen die we horen, of dingen die we zien als 'gewoon' gaan ervaren, we kijken er niet altijd meer van op. Kinderen in lappen die ooit kleren waren, rondkruipende peuters met een natte broek tussen de rotzooi, kinderen die spelen met glasscherven, kleine kinderen lopend langs de grote baan, peuters die rondslingerende 'lege' zakjes van sterke drank in hun mond stoppen...

Maar ook verhalen van mensen die al maanden niet betaald worden op hun werk en daarom hun kinderen niet meer naar school kunnen sturen; mensen die kilometers lang lopen omdat ze het busje niet kunnen betalen; als man door ziekte niet meer kunnen werken en dus het gezin niet meer kunnen onderhouden zodanig dat het gezin gaat inwonen bij familie (die al heel arm is) ... Maar hoe we er ook aan gewend geraken, de armoede is en blijft een groot probleem.

Groetjes van ons
en van enkele van onze kleine vrienden.

...de ratten waren ons te snel af...